

מסורת הש"ס

(א) ביק ליה (ב) שסו פיש
נחשו דיה און נחשו
נחשו פיש מ"ו פקח
לא קדשוץ נחשו יט
פכ. ביק ט"ז (ס) שטושת פיש
מ"א. (ז) פ"ח שטושת לו:
דיה ויזין (ז) לעיל ט"ז.
(ח) ינחשו לח: נחשושת פ"ח.
טושת כח. שטושת ח"ח.
(י) שטושת פ"ח מ"ח נחשו ח"ח.
(י"א) פקחיס לח: נחשו פכ.
שטושת מ"ד. קדשושת ח"ח.
(י"ב) שטושת דקף נ"ז (ז) לעיל
(י"ג) (דכריש נ"ח) (ז) פ"ח
טושת ב"ח נ"ח פ"ח אחר ב"ח.

תורה אור השלם

1. וְשִׁכְרְתִּי אֶת נַאֲךְ עֵצֶם
 וְנִתְחִי אֶת שִׁמְשֵׁם בְּכִרְוֹל
 וְאֶת אֲרֻכָּם בְּנִשְׁתָּהּ;
 וְיָקָרָה כּוֹיִשׁ
 2. כִּי תִתֵּן תַּחֲתָא אֶת דָּרְךָ
 וְלֹא יִבְטְלוּ עֵינֶיךָ
 מִמָּסְחוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ;
 רְבִירִים טוֹת
 3. וְהִתְרוּ אֶת חֻקָּתָם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהִשְׁבִּי אֶת
 אֲשָׁמָם בְּרֹאשׁוֹ וְנִמְשְׁתוּ
 יִסֵּף עָלֶיךָ וְנָתַן לְאִשְׁךָ אֲשָׁם
 לָּךְ; מְבוֹרָה הִיא
 4. הַשֵּׁם יִשְׁכַּח לֹא תִּתֵּן
 הַעֲטוּתָם בְּכַאֲבֵי הַשִּׁמְשֵׁם וְשֹׁכֵב
 בְּשִׁלְמוֹת וְיִבְרַךְ לֹךְ תִּהְיֶה
 צִרְקָה לְפָנֶיךָ אֵלֹהֶיךָ;
 רְבִירִים כִּי יִג

גליון הש"ס

גם' רסנח אסיב: עין לעיל
דף ז ע"ב חד"ה דלמא: שם
וכי ספגי שאנו מדמיך. לעיל
ט ע"א: תוס' ד"ה שפד
שיש בו וכו' מ"ס אליה ספג.
עין שטעות דף לו ע"ב חד"ה
ואין מביאין:

מוסף רש"י

הובא בעמוד הקודם

תוספות רי"ד

[illegible]

השולח פרק רביעי גיטין

[illegible]

אָלע על הקרקע. אַס יז קרקע
ללואה דלע תקנו אלא ביומן שהסוב
בכסא רוב שטרות סוף גבין מן
הקרקע דהוי מלה דרמיחא
בדאמרינן כזמה דוכתי דבמילתא
דלע שמיחא אה עבוד רבנן קתמא
דלע שאני אה כל הסוב דקדמי
לקמייה קרקע כל שהא האמרינן
מלה מחט גובה מלה קרדוס
מכעשה דקמיחא דלבי (מכושט דף
א:א:א) אין לו. קרקע ללוא:
ומכאן. הלע קרקע כל שהא כחור
לסבור. להמט צו תנור אן
המטלענין: אַס תני הלל.

מחנה ענ ענין נקוב
מחנה מחבור וכל שכן על קרקע
ועמלו אם שלו הוא: **אירכא** מקומו.
הוא מקומו או שלו הוא או השליטה
הוא הוהל וענין שלו הוא: **דמנה**
אסאי. עי גבי ידעות ואין הקרקע
שלו הלא נקוב הוא כמחבור ושאינו
נקוב אין כאן קרקע: **גידמא**. גזע
מקום קרן והגזע מחבור חלדן:
ממל מיליוה. כלל מחיבה פחזול
הואלל כך אמר למחריב אין חכם
דין וחזיר מחסור לכה לגבותו כל זמן
שחלד: **ולמיס לו** ע לו. לחסד אחר
הואלל

תשיב נכח זה מה: **מדרי נקן**
 הו קרקע זו החייב משמעון
 שמועבד כפרושו של ראובן הלמה
 שזעון: **שמוע** שיש בו אחריות נכסי.
 ששיעבד לו קרקעות: **אנו משמע**.
 נכגבו דמי וכמו שהקרקעות בחזקת
 המלוה כל גביות ממם אין כלל
 רוח: **סיס** לו הלוה תלמה: **שז**
 אחרת **כעלואו**. יחדה לו לגבית
 הממה: **סיס**. הלה בסימיה ובמזריה
 נכגבו ממם דמי: **אפילו ככב כל**
נכסי נכסיו. ללא דמי לגבוי כל כך
 נכסי **אפי** אפי אפי משמע: **קריבי**
דדרי אפי. הוא היה המלוה: **דמי**.
 נראה בעיניו וכמדומין אט כן
 שזעון מרבותיו: **נעשה מעשה**.
 הלאה מוטו **ידיס** דיה שמי
 מוסת **קוטה** (דף טז) שמו
 בעליהן עד שלא שמו בית שמי
 אומרים נטלות כחובתן ולא שומות
 רי: **טמוד** **לגבוס**. מחלח
 שער הוא הקרקע משועבד
 שמו: **דפסי** **לו בי דינא**. והפקרן
 הפקר וגבי מלוה לא קריין ביה
 לא **יגוש** **דפסי** **ליה**. ואינו נוגשו
 ומועבד כלוס: **שמי משכון**.
 וטעמיה: **דקי** **ליה**. תלמה
 אט **כבד** חייב להחיותו הלך
 נכגבו נמי דמי לענין שביעית

המחז

רמזמזג אלא מלוה על המשכון מא' מעמא אמר
רבא משום דתפס ליה אמר ליה אב"י אלא מעתה הלווה ודר ב
דלא משמט אמר ליה שאני משכון דקני ליה מדרבי צחק "דאמר רבי
משכון שנאמר 'ולך תהיה צדקה אם אינו מונה צדקה מנין מכאן לבעל

לז.

אלא ע"ה הקרקע. משום דמלתא דשכיחא היא שמתלו למי שיש לו קרקע לפי שאין יכול ללכתו ושומרת בפניו ואמ"ר ר' עדין נקובו יכול ללכתו לא פלוג רבנן דמקרקעי ויהא דמכתיבין ארקקע פשהא פ"י בקונטרס משום דלוי לגבות בו הוה במעשה דקריטא דלבי ורבינו שמואל פ"י משום דקרקע כל שהוא חזק וזהו הדין דלוי ויחזק לקרעטע וקאס דהא אמר' (מכשיות דף ק"ו) דכישול מחק פ"י להס עד פלגא: **מדרבי** נתן. הלכה כר' נתן דרנא בפיקל כה שעה (פסחים ל"ה) כי מחסותא מלמיה אלא כרבי נתן גבי פוגמא לתפרע דהא אלא גובה דלבי ורנא וקיימא לן כרנא דר' מיע"ל קאס' ור"ת במתלה ר"ל דלוי הלכה כרבי נתן ושוב חזר בו ואין להאריך כאן:

שְׁמֵר שִׁישׁ בּוֹ אַחֲרִית נִבְסִים
אִינוֹ שִׁשְׁמִם. הֵאָּ לְהִמְרִיק
לְעֵיל כִּפ"ז (דף יט.) דְּלוֹטָם קָנֹם וּפִיתוֹ
זֹקֶקֶן כְּתוּבָה מִשְׁמֵטִין אֶלֶּם
לְהִיט מִשְׁעָה הַעֲמֵדָה דְּרִין וְעֵצ
לְהַשְׁמֵד דְּרִין גְּבִי מִשְׁעַצְדִּי
כְּמוֹתָה כְּכֵּם דּוֹכְמִי וְכֵּן כְּמוֹתָה
מִשְׁתַּפְּנוֹס וְזֹקֶקֶן מִשְׁמֵטָה אֶלֶּם
דְּגִבִּי מִשְׁתַּעֲצָדִי * מ"מ לֵאס טִפִּי
כְּשִׁמְפּוֹרֶם שִׁעְבוֹד כְּשִׁטָּר:

לית. פי' צמורת

מִשְׁכּוֹן וּדְרָשׁ׃ כִּסֵּי
וְלֹא עַל אֶחָד יָדִיד׃ אֲלֵּא
לְהוֹדוֹ וּדְרֹךְ בְּחַצְרוֹ׃ אֵין לְפָנֶי
סִפְרֵיךָ מִלְּהוֹבוֹ עֲלָה עַל חֲזִירוֹ
מִדְּלֵא נֶקֶט הַלְלוֹהוּ וְיֵשׁ לוֹ מִשְׁכּוֹן בִּידוֹ
אֲלֵּא פִּרְיָן הַלְלוֹהוּ עַל חֲזִירוֹ וְדֶר
נִתְּצִירוֹ לְדַפְּסֵי מִשְׁמַע דְּמִוִּכָּה בִּפְיֵי
חֲזִירוֹ נֶשֶׁךְ (וְיֵשׁ דָּף סו׃) לְדַמְרִינִן
הֵלֵי מִשְׁמַעֲהָ בְּחֲתוּלָּה דְּמַסְלֵקִי
שְׂבִיעִית מִשְׁמַעֲתָ׃

שאני משכון דקני ליה מדרבי

יצחק. ואם תאמר והא
 דר' יצחק שלח בשעת הלואו
 תאמרין בשלומנים (כ"ח פס.) ובשלוי
 פקח הדיין (שם פס.) והלא המלוה
 על המשכון קחני דמשמע בשעת
 הלואו דקמרי' הכס והא אדי
 יאדיו הלוהו על המשכון קחני ואין
 צדקה תלקח בין המלוה להלוה ועוד
 בפרק הזהב (כ"ח דף מה:) ובפ' הדיין
 (שם פס.) משמע נמי דאפי' בשעת
 הלואו אינו משמע גבי מלוה על
 המשכון ואינו שוה אלף פלגא דקמרי'
 דשב"ג דאין משמע פ"י מה שנגד
 המשכון ורבי יהודה השיא סבר
 דמשמע משום דלא תפסי ליה אלף
 וזכורו דברים בעלמא והיינו ע"כ
 במשכון בשעת הלואו ושלח

בשעת הולדתו מאי דמשכן שקר
לגווינא ואפילו הכי אם היה זה
המשכן כנגד הולדתו אינו משמע
למשכן דמשכב ליה להש"ס מאחר
דקני ליה מדרבי יצחק שלא בשעת
הולדתו אלם נמי משמע דבשעת
הולדתו דלא משמע דקריין ביה ולא
שלא אחיך ידך וכן תיך לפרש פסק
לא שעה (שם נא): דמייך לא יצחק
נבי יצחק ששלוה לעובר מוכיח
על חמנו דאלים שיעזריה אפילו
בשעת הולדתו דמייך שקר לעובר
כנל יראה דאילו שלא בשעת
הולדתו יצחק דאפילו מקבל פקדון

מַעֲבָדִי
וְרוּחַ דְּתַפִּים לִי הִכִּי נָמִי
חֶק יִמְנִין לְבַעַל חֹב שְׁקוּנָה
יֵב שְׁקוּנָה מִשְׁכּוֹן תִּנּוֹן הַתֵּם
הַמַּחְזִיר

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

בזמן שאתה שוקטת אל
האדמה משמך קרקע אל
תחתך בן משך: ר' יוחנן
מל מליה לר' חייא בר
איל מ' עירא בר אורא
איל מ' עירא בר אורא
חידובא און צירי ר' יוחנן
ר' שמחה שוורדוף לפני
דבריהם בעלמא: ר' און
לר' קרע לר' ולרעם ר'
לר' קרע (7) כוחבן ר'
פרובל מן ר' ונתן חילא
מן חומר מן ר' נרעם
בחבירי מן ר' חבירי
מן ספציפא מן ונתניה
לה שנאר ונתן לאשר
אשם ל: מן הנהם ספציפא
משמטת את המלות שר'
לאשר בשטר ר' ושוטאר
דאמר חריריו בשטר שר'
שיש בו חרירות נכסים ושר'
שארין ר' נכסים ושר'
נכסים (8) ושר' בשטר מלה
על מה אכל שיס בו חרירות
שר' ושר' משמט מ' רבאן
דבבי דמי. ג'ויא כוחה ר'
יוחן ור' שיס ור' שיס ור'
בו חרירות נכסים ור'
שר' ג'ויא ארין שר'
שד: בחלחולא ושר' משמט
לר' ועד אפי' כהל ל' כל
נכסי שר' אחראין ור' ור'
אני משמט. קרביה ר'
אני הנה ר' הנה שר'
הנה ר' חרירות נכסים
אחא למקשה ר' אפי' אפי'
אפי' (1) אפי' אפי' ור'
ממי שאני ארין נרעם
משמט א' את התיא כוחה
מן אפי' דלמי ר' ור'

[illegible]